

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn cena d[omi]ni. Textus eua[n]ge. Joa[n]. ca. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

In cena domini.

Inq̄tū potat detinere in limbo etiā iu-
stos. Per passionē q̄ ch̄i elect⁹ est q̄ ad
duo p̄ma: et an̄q̄ ip̄a fuisset expleta: qz
p̄tute ei⁹ hō surgebat a statu petri: z p̄r
cauebat a peis p̄ntib⁹ alta p̄ca. Quo ad
t̄tū p̄o est elect⁹ q̄ ip̄a fuit cōsumata.
Sec̄do arguit. Nā si p̄nceps hui⁹ mūdi
ei⁹cū foras nūc: nō q̄ an̄ passionē ch̄i: z
p̄r tūc iusti nō fuerit libari a pet̄o. Rū
d̄ct̄s. Tho. q̄ an̄ passionē fuit elect⁹ a
singlarib⁹ p̄sonis: s; nō a toto mūdo sic
post. qz qd̄ t̄c factū est i paucis: post sc̄m
est in mltis. Vel vt dr̄: an̄ passionē fue-
rūt iusti libari a pet̄o: sed nō totalr: q̄a
nō introducebant in regnū sc̄l post sub-
lato flāmeo gladio q̄n̄ d̄ctū est. Hodie
mecū eris in paradiso. (Et ego si exaltat⁹
fuerō) i. cū fuerō exaltat⁹ fm̄ Aug. Nō
em̄ dubitat se exaltādū: vt aīr in cruce
p̄ passionē (oia trabā ad m̄c̄p̄m) om̄ia
inq̄ fm̄ Aug. vel sp̄m̄ z aiām z corp⁹.
Vel fm̄ eundē: oia: oēs hoies p̄destina-
tos. Vel fm̄ eundē oia ḡna hoim̄. Credo
aūt tūc fuisse puerbiū q̄ q̄ suspendebat
exaltari a tra dicebat. t̄o turba irrellexit
q̄ ch̄is de sua morte loqueret. Vel fm̄
L̄hy. h̄ irrellexit qd̄ facere cogitabāt
nō ex ifusa sapia: s; stimulare cōsc̄iētia.
Hoc aūt dicebat: sc̄ans q̄ morte c̄t̄ mo-
ritur⁹. Rūdit ei turba (Nos audiuim⁹
ex lege. i. ex sc̄ptura) qz ch̄ius manet in
et̄nū) in mltis em̄ loc⁹ sc̄pture fit men-
tio de ch̄i et̄nitate. vt Dan. vj. Et po-
testas ei⁹ p̄r̄as et̄na (z quō tu dicis: opz
exaltari filiū hois?) Nō dixerat nūc sta-
tūm ch̄is: opz exaltari filiū hois. vt d̄c
Aug. sed qz sup̄ se filiū hois dixerat: cū
dixit. venit hora vt clarificet filī hois.
T̄o illd̄ retinētes sic dicūt. (Et q̄s ē iste
fili⁹ hois?) q. d. si tu es ille: nō es ch̄ius
q̄ in et̄nū manet: si est alī⁹ d̄c q̄s sit ille
L̄his aūt cōmēdauit eos de h̄ q̄ noue-
rant ch̄im et̄nū d̄c. (Adhuc modicū lu-
men in vob̄ est) p̄ h̄. i. vt dr̄ Augu. qz in-
telligit⁹ ch̄im esse et̄nū. S; ista cogni-
tio est imp̄fecta: qz nō p̄cipit⁹ q̄ mors
ei⁹ stat cū et̄nitate ei⁹ post resurrectōez
(T̄o ambulare) i. p̄ficite in cognitiōe:
(dū lucē habet) i. dū ego sum p̄sens z
docēs. vel fm̄ L̄hy. Dū durat p̄ns vt/

ta (vt nō tenebre) (grante z culpe) vel
tenebre d̄nariōis (vos p̄p̄ndat. Et
q̄ ambu. in tene. ne. q̄ vadat. Dū lucē
habet⁹: credi. in lu. vt filij lucē s̄ris.) i.
filij dei p̄ gram. q̄ d̄s est lux. (Dec locu.
est se. z abijt z abscon. se ab eis) oñdens
q̄ in tenebris ifidelitat⁹ remanerēt.

In cena dñi.

Textus euāgē. Joā. ca. xij.

Ante d̄sem festū pasche
sciēs iesus qz venit ei⁹
hora: vt trāseat ex hoc
mū. ad pa cū dilexisset
suos q̄ erāt in m̄do: in finē dile-
xit eos. Et cena sc̄a cuz diabol⁹
iā misisset in cor vt traderet eū
iudas simonis scariothis: sciēs
qz oia dedit ei p̄ in man⁹. z qz a-
do extuit: z ad deū vadit: surgit
a cena z ponit vestimenta sua.
Et cū accepisset linteū p̄cinxit
se. Deinde misit aquā in peluī:
z cepit lauare pedes discipuloz:
z extergere linteo q̄ erat p̄cin-
ctus. Venit ḡad simonē petrū.
Et d̄t ei petr⁹. Dñe: tu mihi la-
uas pedes: Rūdit iesus z dixit
ei. Qd̄ ego facio tu nescis mō:
sciēs aūt postea. D̄c ei petrus.
Nō lauabis mihi pedes in et̄er-
nū. Rūdit ei iesus. Si nō lane-
ro te: nō hēbis p̄tem mecū. D̄c
ei simon petrus. Dñe nō tm̄ pe-
des meos: sed z man⁹ et caput.
D̄c ei iesus. Qui lor⁹ est nō in-
diger nisi vt pedes lauet: s; est
mūdus tot⁹. Et vos mūdi estis
sed non om̄s. Sciebat em̄ quis
nā esset qui traderet eū p̄terea
dixit: non estis mundi om̄nes.
Postq̄ ergo lauit pedes eozū:
accepit vestimenta sua: et cum
recubisset: iterum dixit eis.

Scitis quod fecerim vobis. Vos vocatis me magr z dñe: z bñ dicitis: Suz etem. Si g ego laui pedes vros dñs z magr: et vos debetis alter alteri? lauare pedes. Exemplū ei dedi vobis: vt quēadmodū ego feci vobis: ita et vos faciatis.

Alte diem festū pasce zc. Joā. xij. In pñti euā. reqrunt trīa pūcta: q̄ s̄: p̄pa/ ratio: ablutio: z admonitio.

Quārū ad p̄mū tāgīt quō ch̄s p̄pa/ raur se ad abluendū discipuloz pedes. Dr̄ ḡ (An diē festū pasce) .i. xij. luna siue feria. v. in q̄ ic̄p̄iebat solēntas pasce ad vesper: q̄ a vespa ad vesperam celebrabant festa. vt p̄z Ero. xij. Sic ḡ factū in vigilia natal' dñi p̄or dicit factū i natali dñi: ita vt dr̄ s. Tho. alij euā geliste dixerit cenā scāz p̄io die azimoz q̄ factū fuit die p̄cedēt ad vesper: q̄ tā p̄inebat ad diē azimoz. Jo. aut dr̄: an diē pasce. i. an feriā feriā q̄ erat p̄p̄ie p̄ma dies celeberria. Est ac pasca nomē irreglarit' declinatū: q̄ est neu. ḡnis: et tñ ē p̄me declinatōis. Itē q̄ ē p̄me decl. z tñ faciū in tis. q̄ declinat pasca pasce: vel pascha pasche / fm̄ antiq̄s codices. Itē pascha aris. Et s̄z Amb. grecū nomē est z passione sc̄ar. hebraice p̄o dr̄ p̄phase. i. trāsitus: quia trāsitiuit dñs per Egyptū percuriēs Egyptos: z saluās vel confuans hebreos. Augusti. p̄o dr̄ q̄ pasca hebraicū est: et sonat transtrū. q̄ ramē vt ait grece paschīm passio dr̄. Jo pascha passio putata est. Et idē aut velle Augu. q̄ pascha descendat a phase s̄z aliq̄z existiarōz: p̄ corruptōz vocabulū. vt dicat pascha q̄si p̄phase seu phase addita e. z sublata h. lra quā ml̄ti latīnoz etiā mō subtrahūt de phase: q̄s tñ p̄denant oia antiq̄ exēplaria. Et idē v̄z def sentire Hiero. di. q̄ pascha hebraice dr̄ phase. s. Tho. aut sic dr̄. Hoc festū q̄dā putant vocari pasca a passione dñi: q̄ tunc celebrat: z zcordār cū greco q̄ pasca grece idē est q̄d part: s̄z tñ p̄ma

origo vocabulū h̄ ex hebr̄o: q̄ pascha dr̄ q̄ phase. i. trāsitus. vt dr̄ Ero. xij. In terprat aut h̄ euāgelista p̄t duplicē trāsitu. i. angeli percuriēs p̄mogenita egypti z filioz isrl̄ trāsitiuit mare rubz. Et s̄o h̄ festū vocat pascha. vt pascha nostz habeat vtriusq̄ lingue sc̄arōez: hebraice. i. z grece. q̄ in sp̄a passione dñi trāsitus fuit sp̄us ex h̄ mōdo ad p̄iem: z oim n̄m seq̄ntū ch̄rum. Decille. Pasca tñ cū sumat p̄agno pascali: z p̄ panibz azimōis: z p̄ septe diebz azimoz: z die p̄ma q̄ erat celebrā h̄ sumit vltio mō fm̄ s. Tho. Dies ḡ an diē pasche fuit feria q̄nta z nō feria q̄nta: vt volūt greci. Et p̄nter ch̄s non p̄scrauit in fermētato: vt dicit sc̄is q̄ vent' hora ei' vt trāse at ex h̄ mundo ad p̄iem) z p̄nter faciat pascha. i. trāsitu (cū dilexisset suos) factū mltitares p̄cipue. Dicit em̄ s. Tho. q̄ aliq̄ q̄ sunt in p̄o creatōem. Jo. j. Qui cū nō receperit. Aliq̄ p̄ redēptionē. i. dat' ei p̄ fidē. Joā. xvij. Qui erat z mihi cos de disti. Aliq̄ sp̄ali deuorōe. j. Paral. xij. Qui sum' o dautd. P̄ios diligit cōseruādo eis bona nature. z sc̄os p̄seruādo eis bona gr̄e. alios p̄o sp̄ualr' p̄solādo. Decille. (q̄ erat in mūdo) ad disse rentiā mortuoz: q̄ etiā erat sui in q̄rum sp̄auerūt liberari p̄ eū: q̄ nō tñ indigēt dilectōe ei' vt exītes in mōdo: fm̄ sc̄m Tho. (in finē) .i. circa finē vite sue (dilexit eos) maiora. i. dilectionis s̄z oñ' dens q̄ pus fm̄ Chry. vt p̄pararet eos ad tristia supuētura. Vel fm̄ Aug. in finē. i. in se vel in etnā vitam: q̄ est finis .i. cā finalis. q. d. Ad h̄ dilexit vt saluaret. Vel fm̄ eūdē in finē. i. vsq̄ ad h̄: vt p̄ eis mortē sustineret q̄ est finis. i. finis nus. (Et cena) in q̄ edebāt agnū pascalem (facta) .i. p̄parata fm̄ Aug. nō autē p̄sumpta z tñ facta. Adhuc em̄ vt ait ce naba' / q̄n pedes discipuloz lauit. Per manēta em̄: vtputa h̄: dñr facta etiā sint p̄nta: nō aut successiua. vt mor' : q̄ fieri est trāsire: z facta esse trāsisse (cū diabolo iam misisset in cor) Est aut nō randū q̄ oia i fertora corpa obediūt sp̄ritū angeltō: etiā malis ad nūrū: sicut humanū corp' aie. vt docz s. Tho. j. q.

In Cenadomini.

cy. ij. di. vij. ij. gen. c. c. ij. Que h̄ sic
ri p̄t motu locali hoz corpoz / sub sunt
eoz p̄tati. Nullā tñ p̄t diabol⁹ imp̄me
re formā sine motu locali. Si ḡ p̄ cor in
telligam⁹ intellectū: nō p̄t diabol⁹ in ill⁹
lud imp̄mere aliquā formā imediare: s; z
tñ p̄t mouere sp̄s corpeos / in q̄b sūt
phārasmata: z sic reducere imaginatōz
in actū imaginādī. z p̄ter imp̄mit p̄ il
lā intellectū possibilē sp̄m intelligibile:
vel ad actū reductū taz imp̄ssam: q̄ actu
p̄sideret rem imaginatā. Nec obstat q̄
ad istā imp̄ssionē nō sufficit phantasia /
sed r̄ q̄rif intellect⁹ agēs: qz iste intellē
ctus necario agit p̄ntē phārasmate. ḡ
nisi volūtas auerrat imaginatū: neca
rio intellect⁹ possibilē p̄stōrabit d̄ reima
giata. Nec tñ ex h̄ seq̄ q̄ diabol⁹ sciat
particularē qd̄ cogitē: qz eadē specte irel
ligibili p̄t intellect⁹ possibilis vt ad di
uersos cōceptus formādos: fm q̄ placz
volūtari. vt d̄ s. Tho. in mltis loc. Si
cur at̄ actū volūtari scire nō p̄t: ita neqz
hūc vel illū vsum speciet: licet nouerit
vsum speciet in cōmuni. Stranre enim
phantasimare mulieris scit q̄ de illa co
gito: sed non scit qd̄ verrū. i. abhorredo
p̄m: z imp̄fectōz muliebri: vel cōpla
cendo in corpalib; illecebris. Si aut̄ p̄
cor intelligat volūtas: dupl̄r p̄t aliqd̄
mitti in cor. Vno mō mouēdo sp̄m vo
lūtariē abitra vt illd̄ velit. z sic solū a se:
z a dō mouet. vt docet s. Tho. j. q. cy. ij.
q. vj. ma. q. ij. ar. ij. ḡ. ij. c. lxxvij.
Alio mō suggerēdo volūtari. qd̄ fit. dū
aliqd̄ oñdit ei vt bonū: et sic imittit hō
i cor p̄ sensus corpeos suadēdo. Diabo
lus aut̄ z p̄ sensus corpeos z vltim⁹ mo
uēdo imaginatū z intellectū mō p̄t
cto. Vt tñ volūtas p̄t auertere imagi
nariā ab imaginādo: intellectu a cōsi
derādo aliqd̄. z qz sciat cōsideratōe de
aliqd̄ p̄t mouere intellectu ad hūc vel ma
le de illo cogitandū. tō volūtas liba est
nec cogit tali suggestiōe vt traderet eū
iudas simonis. i. fill⁹ (scariothi) De
scribit aut̄ h̄ r̄ps: vt maḡ appeat iude
necēcia fm Chry. q̄ tñ tot charitatē et
hūilitatē: siḡ tā nephāda cogitabat. Et
etiā ad oñdendā ebri ad inimicos chari

tate fm s. Tho. (scies qz oia) . i. p̄lto
rem z i seculares fm Aug. z Breg. Et
oia. i. opa z potentia p̄is: fm Origen.
Et oia. i. salutē oim fz Chry. z Theo.
(dedit ei p̄ in man⁹) qz z in q̄rū hō et
in q̄rū d̄s accepit a p̄re qd̄qd̄ habuit. lz
in q̄rū hō accepit a p̄re / z a se / z a sp̄u
scō. in q̄rū aut̄ d̄s a p̄re solū. (z qz a deo
exijt) p̄ efnā gnationē: z mirabile corz
p̄tis sūt formatōez / z mirabiliorē: tmo
sūme mirabile carnis assumptōez (z ad
deū vadit) p̄ inensam dilectōez q̄ gl̄ia
corpis meruit: z p̄ dolorosam passionē:
q̄ redemit omē suppositū humani ḡis
z p̄ gl̄iosam resurrectionē in q̄ viuet in
etnū (surgit a cena) vt. s. lauares discip
puloz pedes. S; q̄re p̄mittit: scies qz
oia zc. Dico q̄ h̄ factū est p̄mo vt cōmē
dabilior apperet act⁹ hūilitatis statim
exercēdus. Scdo ne d̄s crederet q̄ eius
gl̄ie aliqd̄ deperirer ex actu villi. Ecce
ḡ p̄paratōez lociōis. In hac p̄te est mo
rale documentū. vt q̄libz habeat custo
diā sue mentis: qz diabol⁹ p̄t imittere
mlta mala. vt dictum est Prouer. iij.
Om̄i custodia serua cor tuū. i. mētem.
qm̄ ex ip̄o vira p̄cedit: tmo z mors.
Quantū ad scdm tangit ip̄a ablutio
cū d̄r (Et ponit) . i. deponit (vestimen
ta sua) sup̄iora. i. palliū: vt expeditoz
esset (Et cū accepisset lintēū p̄cixit se)
vt inde lotos pedes detergeret (Deū
misit aquā in pelutim) manib; p̄p̄is (z
cepit lauare pedes discipuloz: z exrerge
re linteo q̄ erat p̄cinctus.) Chry. Vnde
q̄lter hūilitatē d̄s oñdit: nō solū in la
uando pedes / sed etiā alit. Nō em̄ anq̄
recuberet: sed postq̄ resederit oēs: tunc
surrexit. Deū nō solū lauit / s; vestimē
ta deponit: lintēū p̄cinq̄r: z pelutim im
plet: z nō alij implere iussit: sed oia opat:
oñdens q̄ cū oi studio opz talia facere.
Nec ille. (Venit ḡ ad simonē petrū: z
dicit ei petr⁹. Dne tu mihi lauas pedes)
Est aut̄ h̄ q̄stio: qz vt q̄ tā alij fuerint
lori ante petr⁹: qz p̄missum est. cepit lau
uare zc. q̄re ḡ alij nō p̄dixerit ch̄o: Ad
h̄ dico q̄ circa h̄ est triplex op̄io. Vn
em̄ d̄r q̄ sic medicus plimoz infirmoz
tū aure int̄erū incipit curā a maḡ in

Argentib; ita ch̄us cepit lauare pedes
 fordidos a fordidis magis: ita q̄ vltimo
 venit ad petrū: q̄. s. rōne magni feruor̄
 pedes sp̄iales habuit mūdiores. Et h̄
 vident sonare v̄ba euāgelij dicētis. ce-
 pit lauare pedes discipulor̄. z deū seq̄t.
 venit ḡ rē. Ch̄y. aut̄ dē q̄ lauare cepit
 a p̄m̄is. s; p̄d̄tor̄ tāq̄ stult̄ z sup̄b; ad
 pedū lortone p̄uenit pet̄z q̄ m̄ḡm̄ reue-
 rebat̄. Aliq̄s em̄ p̄uenit Pet̄z: q̄ cepit
 inq̄t lauare pedes discipulor̄. z nll̄s h̄ p̄
 sup̄sisset/ nisi iudas. Aug. v̄o dē q̄ p̄us
 venit ad Pet̄z: ita q̄ euāgelista more
 suo p̄ponit totū factū dī. Lept̄ lauare
 pedes discipulor̄. z postmodū ponit mo-
 dū dī. Venit ḡ rē. Ad q̄onē igit̄ dicūt
 Theo. z Ch̄y. q̄ sol̄ iudas stult̄ an̄ pe-
 trū lauit. qd̄ colligit̄: q̄ aliq̄s an̄ Pet̄rū
 fuit lor̄? vt inuit̄ text̄. z nll̄s nisi stult̄
 p̄d̄tor̄ h̄ p̄sump̄sisset. Origen̄. aut̄ dē q̄
 oēs alij cogitauer̄ q̄ tāq̄ doctor̄ sine ca-
 lid̄ nō faceret: z tiorē qd̄ā verebant̄. Pe-
 trus aut̄ sp̄ feruor̄ ad insinuāda q̄ sibi
 meliora videbant̄: z nihil aliū cogitās/
 nisi reuerētā ad m̄ḡm̄: z ex amore ma-
 gno fiducia assumēs d̄d̄it̄. Augu. v̄o
 dē q̄ pet̄r̄ tanq̄ p̄mus lor̄ est p̄or. Q̄n̄
 ḡ pedes lauare cepit: venit ad eū a q̄ ce-
 pit: v̄ic; pet̄r̄ q̄ expaue: sic z q̄libet alto-
 rū expauffer̄. (R̄ndit̄ Iesus z dixit̄ ei.
 Qd̄ ego facio) .i. p̄f qd̄ h̄ facio (tu ne
 scis mō: scies aut̄ postea) Faciebat em̄
illud nō p̄f ablutōes pedū: sed in exem-
p̄lū hūilitat̄: qd̄ sciuit̄ pet̄r̄ postea ch̄o
docete: z in mysteriū inf̄ne ablutōis q̄
solū fit p̄ ch̄m̄ institūente sacra noue le-
gis. qd̄ etiā postea petrus sciuit̄ replet̄
sp̄sctō. Aug. Nec tñ ille d̄n̄ci facti al-
titudinē ex̄ritus p̄mittit̄ fieri qd̄ cur fi-
eret iḡrabat: sed vsq̄ ad suos pedes hu-
m̄lem ch̄m̄ videre/ non p̄t̄ sustinere.
Hec ille. Nā seq̄t̄. (Dic̄ ei pet̄r̄. Non
laua. mi. pe. in. et.) h̄ est: nūq̄ h̄ partar.
fm̄ Aug. Hoc q̄pe inq̄t in efnū nō fit
qd̄ nunq̄ fit. Et h̄ aut̄ fm̄ Origen̄. p̄z q̄
aliq̄s fm̄ puz̄ p̄positū p̄f iḡrantā p̄t̄
velle qd̄ nō expedit: z nolle qd̄ expedit.
(R̄ndit̄ ei Iesus. Si nō lauerō te) .i. pe-
des tuos: totū sumēdo p̄re (nō habeb̄
 p̄tem meā) .i. in celo. Et h̄ planū est de
 lortone siḡta. i. interiori: q̄ in padisum
 nihil inq̄narū ingredit̄. Et etiā de lort
 one scante z exercitata. i. de illa corpora
 li. q̄ lz fm̄ se nō eēt necaria ad salutē: in
 ex p̄cepto ch̄i qd̄ p̄ualit̄ in eī p̄bis cō-
 tinebat̄/ erat necaria. Dic̄ em̄ s. Tho.
 q̄ sic qd̄am s̄ p̄hibita/ q̄ mala. qd̄ā p̄o
 mala/ q̄ p̄hibita. ita qd̄ā s̄ p̄cepta/ q̄
 necaria. z qd̄ā necaria q̄ p̄cepta: vt ista
 ablutio. Et vt dē Ch̄y. Ch̄is nō dixit̄
 cuī ḡra id̄ faceret: s; ip̄osuit̄ minas: q̄
 alit̄ nō fuisset Pet̄r̄ suauis. (R̄ndit̄ et
 petrus.) Qui inf̄ oia marie timebat̄ a
 ch̄o separi fm̄ Ch̄y. (D̄n̄e: nō tñ pe-
 me. s; z ma. z caput.) Dic̄ aut̄ Tho. q̄
 sic in hoie s̄ tria. i. sup̄mū: mediū: z inf̄
 mū. i. caput: z pedes. ita in hoie
 interiori s̄ sunt tria. i. ratio sup̄ior/ q̄
 aia inheret̄ deo. z inferior/ q̄ vacat̄ op̄i/
 bus vite actiue. z sensualitas. Sciebat̄
 aut̄ d̄ns discipulos esse mūdōs q̄ ad ca-
 pur: q̄ erāt deo p̄iuncti p̄ fide z charita-
 tem. z q̄tū ad man̄: q̄ eorū opa erant
 sc̄ta: sed nō q̄ ad pedes. i. aliq̄s affectus
 terrenor̄. Et ideo subdit̄ (Dixit̄ ei Ie-
 sus. Qui lotus est) .i. per baptisimū fm̄
 Aug. (nō indiget̄) si nō sup̄uentat̄ mor-
 tale (nisi vt pedes lauer̄) .i. hūanos af-
 fectus fm̄ Aug. sine q̄b; post baptisimū
 p̄sens vita nō ducit̄. ideo alta mēbra nō
 est necesse lauare (Et vos mūd̄ estis)
 sez p̄ baptisimū. Sicut em̄ dē Augu. et
 sc̄us Tho. ex hoc loco intelligim̄ illos
 fuisse baptizatos baptisimo Joānis s; z
 aliquos. vel baptisimo ch̄i/ qd̄ rōnabi-
 lius est vt dicūt. S; ḡ: q̄ ch̄is nō bap-
 tizabat: s; discipuli eī Joā. iij. Ad h̄ dic̄
 s. Tho. q̄ nō baptizabat turbas. bap-
 tizauit̄ tamē discipulos tanq̄ familiares.
 Hec ille. P̄t̄ ēr̄ dicit̄ q̄ se inuicē bap-
 tizarunt: sed p̄mū est verius. Unde dicit̄
 Aug. Nec ch̄us renuit̄ inq̄t baptizan-
 di ministeriū vt baptizatos haberet̄ ser-
 uos per quos alios baptizaret̄ qui non
 defuit̄ hūilitatis ministerio q̄n̄ cis pe-
 des lauit̄ (sed nō omēs) q̄ mūd̄ite ba-
 ptisimali iudas sup̄addidit̄ mortē pec-
 catorum: a quo solo dicit̄ homo immū-

Dominica Palmaz.

aus: sicut a ventali dī immūdos hīe pe-
des (Sciebat em̄ q̄maz esset q̄ traderet
eū: propterea dixit: nō estis mūdi oēs)
In hac pre est morale documētū vt
freqnt pedes abluam? p̄ p̄fessionē etiā
si sine mortali viūam? qz nō pōt cū pe-
dum mūdicia terra calcari. i. p̄sens v̄tra
duci. **Orige.** Impossibile puro non cōs-
taminari extrema aie z infima ei? q̄ q̄
q̄ ad hoies p̄fect? q̄s esse puref. Pluri-
mi aut etiā post bap̄tismū replent pul-
uere scelerū vsq; ad verticem. Qui v̄o
legitīme discipuli ch̄isti sūt erga solos
pedes indigent lotionē. Hec ille.

Quarū ad tertū tangit admonitio
quā ch̄is de facto suo fecit: cū dī (Postq̄
q̄ lauit pedes eorum accepit vestimēta
sua) vt decēt? doceret. **Al?** em̄ habet?
debet ministratē q̄ debet esse expedit?
z al? docētē q̄ debet esse fuis (Et cum
recubuisz itez dixit eis) volēs petro ex-
ponere qd̄ nesciebat: fm̄ Augu. (Scit?
qd̄ fecerim vobz) **Orig.** Qd̄ v̄l interro-
gatiue p̄ferat vt oīdat facti magnitudi-
dinē: v̄l impartue vt eoz erigat infelle-
tū. Hec ille. (Vos vocatis me) h̄ noīe
qd̄ ē: (magr z dñe: z bñ). i. vere (victis.
Sum etenī) qz ip̄e illūinat oēm hoīem
Joā. j. z p̄seqnt est p̄ncipal mgr: et oīa
nō solū sūt sua: s; sūt ab illo facta. Hec
tū in h̄ ch̄ist? est arrogās fm̄ Aug. q̄a
qui sup̄ omnia est nō pōt sup̄bire. Et vt
idem dīc: null? deū nosset si non se iudi-
cer ip̄se q̄ nouit. **Jo** nō p̄pter se s; p̄pter
eos seipm̄ laudat. Et intēdit q̄ seipz cō-
mēdare est cōmēdabile: qm̄ nō adest pl̄-
culū sup̄biēdi: z hoc ip̄z v̄tite est alijs sic
z apls se cōmēdauit. **ij. Cor. xj.** z idem
b̄t sc̄us **Tho.** (Si ego laui pedes ve-
stros dñs z mgr: z vos) a fortiori: vt de
Ch̄yf. (debet) debito necessitatē i ne-
cessitate: als autē debito honestatē tm̄-
mō (alter alter? lauare pedes). i. pietatē
officia inuitē exhibere. **Vult** etiā: vt
ait Aug. hunc habēt morē vt etiā ipsos
pedes fratru in hospitiū manib; lauent
ope ip̄o visibili. Spūaliter etiā pedes in
uicem lauam? qm̄ inuitē crīmīna p̄fite-
mur: z inuitē oramus: vt idem dīc.
Est autē in hac pre documētū littera:

le humilitatis z pietatē ad p̄mos: d̄ q̄
dñs ait (Exemplū em̄ dedi vobis) non
vt illud solum memoriē cōmenderet: aut
predicetis. (sed vt quēadmodū ego feci
ita z vos faciatis)

Passio dñi nr̄i Jesu ch̄i fm̄
Matth. ca. xxvi.

Scitis quia post biduus
pascha fiet: z filius ho-
minis tradet vt crucifi-
gat. Tūc cōgregati sūt
principes sacerdotum et senio-
res populi in atrium principis
sacerdotum: qui dicebatur cai-
phas: z consilium fecerūt vt ie-
sum dolo tenerent z occiderēt.
Dicebant autem. Non in die fe-
sto: ne forte tumultus fieret in
populo. Cum autē esset Jesus
in bethania in domo Simonis
leprosi: accessit ad eum mulier
habens alabastrum vnguenti p̄-
ciosi: et effudit super caput ipsi-
us recumbentis. Videntes au-
tem discipuli indignati sunt di-
centes. Vt quid perditio hec?
Potuit em̄ istud venūdari mlti-
to et dari pauperibus. Sciens
autē Jesus ait illis. Quid mo-
lesti estis huic mulieri? Opus
em̄ bonum operata est in me:
nam semp̄ paupes habetis vo-
biscum: me autē nō semp̄ habebi-
tis. Mittēs em̄ hec vnguentus
hoc in corp? meū: ad sepeliēduz
me fecit. Amē dico vobis vbi-
q; p̄dicatū fuerit hoc euāgelīū
in toto mūdo dicet: z q̄ hec feci
memoriā ei?. Tūc abiit vn? de
duodecim q̄ dī Judas scarioth
ad principes sacerdotū: z ait illi-
lis. Quid vult mibi dare: z ego